II

(Muut kuin lainsäätämisjärjestyksessä hyväksyttävät säädökset)

ASETUKSET

KOMISSION DELEGOITU ASETUS (EU) 2015/560,

annettu 15 päivänä joulukuuta 2014,

Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1308/2013 täydentämisestä viini-istutusten lupajärjestelmän osalta

EUROOPAN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen,

ottaa huomioon maataloustuotteiden yhteisestä markkinajärjestelystä ja neuvoston asetusten (ETY) N:o 922/72, (ETY) N:o 234/79, (EY) N:o 1037/2001 ja (EY) N:o 1234/2007 kumoamisesta 17 päivänä joulukuuta 2013 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1308/2013 ([1]) ja erityisesti sen 69 artiklan,

ottaa huomioon yhteisen maatalouspolitiikan rahoituksesta, hallinnoinnista ja seurannasta ja neuvoston asetusten (ETY) N:o 352/78, (EY) N:o 165/94, (EY) N:o 2799/98, (EY) N:o 814/2000, (EY) N:o 1290/2005 ja (EY) N:o 485/2008 kumoamisesta 17 päivänä joulukuuta 2013 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1306/2013 ([2]) ja erityisesti sen 64 artiklan 6 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

(1) Asetuksen (EU) N:o 1308/2013 II osan I osaston III luvussa vahvistetaan säännöt viini-istutusten lupajärjestelmästä, jolla kumotaan ja korvataan neuvoston asetuksen (EY) N:o 1234/2007 ([3]) II osan I osaston III luvun IV a jakson II alajaksossa perustettu istutusoikeuksien siirtymäjärjestely 1 päivästä tammikuuta 2016. Mainitussa luvussa vahvistetaan viini-istutusten lupajärjestelmän kestoa, hallinnointia ja valvontaa koskevat säännöt ja annetaan komissiolle valta hyväksyä järjestelmän hallinnointia koskevia delegoituja säädöksiä. Asetuksen (EY) N:o 1234/2007 II osan I osaston III luvun IV a jakson II alajaksossa perustettua istutusoikeuksien siirtymäjärjestelyä sovelletaan 31 päivään joulukuuta 2015 asti asetuksen (EU) N:o 1308/2013 230 artiklan 1 kohdan b alakohdan ii alakohdan mukaisesti.

(2) Asetuksen (EU) N:o 1308/2013 62 artiklassa asetetaan jäsenvaltioille yleinen vaatimus myöntää viini-istutusta koskeva lupa, kun tuottaja, joka aikoo istuttaa tai uudelleenistuttaa viiniköynnöksiä, on jättänyt lupaa koskevan hakemuksen. Mainitun artiklan 4 kohdassa kuitenkin säädetään, että tiettyihin alueisiin ei sovelleta lupajärjestelmää eikä näin ollen myöskään edellä mainittua yleistä vaatimusta. On tarpeen vahvistaa kyseisen vapautuksen soveltamisedellytyksiä koskevat säännöt. Jotta estetään uuden järjestelmän kiertäminen, alueita, jotka on tarkoitettu kokeellisiin tarkoituksiin tai emoviiniköynnösten varttamisoksien viljelyyn, olisi käytettävä yksinomaan määriteltyyn tarkoitukseen, ja tällaisilta alueilta saatuja rypäletuotteita saisi pitää kaupan vain, jos jäsenvaltiot katsovat, ettei markkinahäiriön riskiä ole. Jotta varmistetaan joustava siirtyminen istutusoikeuksien järjestelystä uuteen viini-istutusten lupajärjestelmään, olisi säädettävä, että käynnissä olevaa kokeellista tai emoviiniköynnösten varttamisoksien tuotantoon tarkoitettua viljelyä voidaan jatkaa voimassa olevien sääntöjen

([1]) EUVL L 347, 20.12.2013, s. 671.
([2]) EUVL L 347, 20.12.2013, s. 549.
([3]) Neuvoston asetus (EY) N:o 1234/2007, annettu 22 päivänä lokakuuta 2007, maatalouden yhteisestä markkinajärjestelystä ja tiettyjä maataloustuotteita koskevista erityissäännöksistä (yhteisiä markkinajärjestelyjä koskeva asetus) (EUVL L 299, 16.11.2007, s. 1).

mukaisesti. Alueet, joilta saatavat viini tai viinituotteet on tarkoitettu yksinomaan viinintuottajan talouden omaan kulutukseen, olisi vapautettava lupajärjestelmästä, koska ne eivät tiettyjen edellytysten täyttyessä aiheuta markkinahäiriöitä. Samasta syystä vapautus olisi ulotettava koskemaan myös yhteisöjä, joilla ei ole kaupallista toimintaa ja jotka täyttävät samat edellytykset. Vapautus olisi myönnettävä myös silloin, kun tuottaja on menettänyt osan viininviljelyalastaan kansallisen lainsäädännön nojalla yleisen edun vuoksi toteutettujen pakkolunastusten johdosta, jos kyseinen viininviljelyalan menetys on tapahtunut tuottajan tahdosta riippumattomista syistä. Olisi kuitenkin vahvistettava uuden alueen enimmäispinta-alaa koskeva edellytys, jotta viini-istutusten lupajärjestelmän yleiset tavoitteet eivät vaarantuisi.

(3) Asetuksen (EU) N:o 1308/2013 64 artiklan 1 ja 2 kohdassa vahvistetaan uusia istutuksia koskevien lupien myöntämistä koskevat säännöt sekä kelpoisuuskriteerit ja ensisijaisuusperusteet, joita jäsenvaltiot voivat lupien myöntämisessä soveltaa. Joihinkin kelpoisuuskriteereihin ja ensisijaisuusperusteisiin olisi liitettävä erityisedellytyksiä, jotta varmistetaan yhtenäiset lähtökohdat kyseisten kriteerien ja perusteiden täytäntöönpanossa ja estetään se, että tuottajat, joille lupia myönnetään, kiertävät lupajärjestelmää. Lisäksi olisi otettava käyttöön kolme uutta kriteeriä: uusi kelpoisuuskriteeri, jolla pyritään välttämään suojatun maantieteellisen merkinnän maineen väärinkäytön riski; uusi ensisijaisuusperuste, jolla suositaan sellaisia tuottajia, jotka noudattavat järjestelmän sääntöjä eivätkä ole luopuneet tilansa viinitarhoista, sekä uusi ensisijaisuusperuste, jolla suositaan sosiaalisessa tarkoituksessa toimivia voittoa tavoittelemattomia yhteisöjä, jotka ovat saaneet käyttöönsä terrorismin tai muun rikollisen toiminnan vuoksi menetetyksi tuomittuja maa-alueita. Uudella kelpoisuuskriteerillä vastataan tarpeeseen suojata erityisten alkuperänimitysten lisäksi myös erityisten maantieteellisten merkintöjen mainetta ja varmistaa, ettei uusilla istutuksilla vaaranneta tällaisten tuotteiden mainetta. Ensin mainitulla uudella ensisijaisuusperusteella suositaan tiettyjä hakijoita, joiden tausta osoittaa, että ne noudattavat lupajärjestelmän sääntöjä eivätkä hae uusia istutuksia koskevaa lupaa sellaisten viininviljelyalojen perusteella, joilla viljellään tuotannosta poistettuja viiniköynnöksiä ja joiden kautta voitaisiin saada lupia uudelleenistutukseen. Toisen uuden ensisijaisuusperusteen tarkoituksena on suosia sosiaalisissa tarkoituksissa toimivia voittoa tavoittelemattomia yhteisöjä, jotka ovat saaneet käyttöönsä terrorismin tai muun rikollisen toiminnan vuoksi menetetyksi tuomittuja maa-alueita, jotta edistettäisiin tällaisten maa-alueiden, joihin muutoin liittyy tuotannosta poistamisen riski, käyttöä sosiaalisiin tarkoituksiin.

(4) Asetuksen (EU) N:o 1306/2013 118 artiklan perusteella ja jotta voitaisiin ottaa huomioon tietyn seudun eri alueiden väliset luontoon ja sosioekonomisiin seikkoihin liittyvät erot ja tällaisten alueiden talouden toimijoiden erilaiset kasvustrategiat, jäsenvaltioille olisi annettava mahdollisuus soveltaa asetuksen (EU) N:o 1308/2013 64 artiklan 1 ja 2 kohdassa tarkoitettuja kelpoisuuskriteereitä ja ensisijaisuusperusteita sekä tällä asetuksella käyttöön otettavia uusia kelpoisuuskriteereitä ja ensisijaisuusperusteita eri tavoin eri alueilla, siltä osin kuin kyseessä ovat alueet, jotka soveltuvat suojatulla alkuperänimityksellä varustettujen viinien viljelyyn, alueet, jotka soveltuvat suojatulla maantieteellisellä merkinnällä varustettujen viinien viljelyyn, tai maantieteellistä merkintää vailla olevat alueet. Näiden kriteerien ja perusteiden eriytetyn soveltamisen tulisi aina perustua kyseessä olevien alueiden välisiin eroihin.

(5) Jotta voitaisiin varautua siihen, että järjestelmää kierretään muulla kuin tässä asetuksessa ennakoidulla tavalla, jäsenvaltioiden olisi hyväksyttävä toimenpiteitä, joiden tarkoituksena on varmistaa, etteivät luvanhakijat kierrä kelpoisuuskriteereitä tai ensisijaisuusperusteita niissä tapauksissa, joissa niiden toimiin ei sovelleta tässä asetuksessa säädettyjä kiertämisen ehkäisemistä koskevia erityisiä säännöksiä.

(6) Asetuksen (EU) N:o 1308/2013 66 artiklan 2 kohdassa säädetään mahdollisuudesta sallia raivattavien viiniköynnösten samanaikainen esiintyminen vastaistutettujen viiniköynnösten kanssa. Väärinkäytösten estämiseksi jäsenvaltioilla tulisi olla mahdollisuus varmistaa tarpeenmukaisin keinoin, että raivaamista koskevaa sitoumusta noudatetaan, ja edellyttää vakuuden asettamista ennalta myönnettyä uudelleenistutusta koskevan luvan myöntämisen yhteydessä. Lisäksi on tarpeen täsmentää, että tilanteessa, jossa raivausta ei ole toteutettu mainitussa säännöksessä asetetun neljän vuoden määräajan kuluessa, sitoumuksenalaiselle alalle istutettuja viiniköynnöksiä olisi pidettävä luvattomasti istutettuina.

(7) Asetuksen (EU) N:o 1308/2013 66 artiklan 3 kohdassa säädetään, että jäsenvaltiot voivat rajoittaa uudelleenistutuksia alueilla, jotka soveltuvat suojatuilla alkuperänimityksillä tai suojatuilla maantieteellisillä merkinnöillä varustettujen viinien viljelyyn, tunnustettujen ja edustavien ammattialajärjestöjen suosituksen perusteella. Tällaiset rajoittamista koskevat päätökset olisi niiden soveltamisalan rajaamiseksi perusteltava, ja samalla olisi varmistettava järjestelmän johdonmukaisuus ja estettävä sen kiertäminen. Erityisesti olisi varmistettava, ettei asetuksen (EU) N:o 1308/2013 66 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen uudelleenistutuksia koskevien lupien automaattinen myöntäminen estä jäsenvaltioiden mahdollisuutta rajoittaa lupien myöntämistä tietyille alueille 63 artiklan 2 kohdan b alakohdan ja 63 artiklan 3 kohdan mukaisesti. Olisi kuitenkin täsmennettävä, että tiettyjä erityistapauksia ei pidetä järjestelmän kiertämisenä.

(8) Asetuksen (EU) N:o 1306/2013 64 artiklassa säädetään hallinnollisista seuraamuksista sellaisia tapauksia varten, joissa kelpoisuuskriteerejä, sitoumuksia ja muita alakohtaisen maatalouslainsäädännön soveltamisesta johtuvia velvoitteita ei noudateta. Pelotevaikutuksen varmistamiseksi jäsenvaltioiden olisi voitava mukauttaa porrastetusti kyseisiä seuraamuksia asianomaisilla viinitiloilla tuotettujen viinien kaupallisen arvon mukaan. Asetuksen (EU) N:o 1308/2013 71 artiklan 4 kohdan mukaisesti olisi pelotevaikutuksen varmistamiseksi säädettävä luvattomien istutusten yhteydessä sovellettavista hallinnollisista seuraamuksista. Tällaisten seuraamusten vähimmäismäärän olisi vastattava unionin keskimääräistä vuosituloa viininviljelyhehtaaria kohden, viininviljelyalojen hehtaarikohtaisen bruttomarginaalin perusteella määriteltynä. Olisi säädettävä seuraamusten porrastamisesta vähimmäismäärästä alkaen sen mukaan, kuinka kauan velvoitteen noudattamatta jättäminen on kestänyt. Jäsenvaltioille olisi myös annettava mahdollisuus soveltaa ankarampia vähimmäisseuraamuksia tietyn alueen tuottajiin, jos unionin tasolla vahvistettu vähimmäismäärä on kyseisen alueen arvioitua keskimääräistä hehtaarikohtaista vuosituloa pienempi. Seuraamusten vähimmäismäärän korottaminen olisi suhteutettava sen alueen, jolla luvaton viiniviljelmä sijaitsee, arvioituun keskimääräiseen hehtaarikohtaiseen vuosituloon,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Viini-istutusten lupajärjestelmästä vapautetut alueet

1. Asetuksen (EU) N:o 1308/2013 II osan I osaston III luvussa säädettyä viini-istutusten lupajärjestelmää ei sovelleta istutuksiin tai uudelleenistutuksiin mainitun asetuksen 62 artiklan 4 kohdassa tarkoitetuilla alueilla, jotka täyttävät tämän artiklan 2, 3 ja 4 kohdassa vahvistetut edellytykset.

2. Istutuksista tai uudelleenistutuksista alueilla, jotka on tarkoitettu kokeellisiin tarkoituksiin tai emoviiniköynnösten varttamisoksien viljelyyn, on ilmoitettava ennalta toimivaltaisille viranomaisille. Ilmoituksessa on annettava kaikki asiaankuuluvat tiedot kyseisistä alueista ja ajanjaksoista, joina kokeilu tai emoviiniköynnösten varttamisoksien viljely tapahtuu. Tällaisten ajanjaksojen pidentämisestä on niin ikään ilmoitettava toimivaltaisille viranomaisille.

Jos markkinahäiriöiden riskiä ei katsota olevan, jäsenvaltiot voivat päättää, että kyseisillä alueilla tuotettuja viinirypäleitä ja niistä saatuja rypäletuotteita voi pitää kaupan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuina ajanjaksoina. Tällaisen ajanjakson päättyessä tuottajan on joko

a) saatava kyseiselle alueelle lupa asetuksen (EU) N:o 1308/2013 64 artiklan tai 68 artiklan mukaisesti, jotta alueella tuotettuja viinirypäleitä ja niistä saatuja rypäletuotteita voidaan pitää kaupan; tai

b) raivattava ala omalla kustannuksellaan asetuksen (EU) N:o 1308/2013 71 artiklan 1 kohdan mukaisesti.

Alueiden, jotka on tarkoitettu kokeellisiin tarkoituksiin tai emoviiniköynnösten varttamisoksien viljelyyn ja jotka on istutettu ennen 1 päivää tammikuuta 2016 uusien istutusoikeuksien perusteella, on mainitun päivämäärän jälkeen edelleen täytettävä kaikki tällaisten oikeuksien käytölle asetetut edellytykset aina siihen asti, kun kokeellisiin tarkoituksiin tai emoviiniköynnösten varttamisoksien tuottamiseen tarkoitettu viljely, jolle oikeudet on myönnetty, päättyy. Kyseisten ajanjaksojen päättymisen jälkeen sovelletaan ensimmäisessä ja toisessa alakohdassa vahvistettuja sääntöjä.

3. Istutettaviin tai uudelleenistutettaviin aloihin, joilta saatavat viini tai viinituotteet on tarkoitettu yksinomaan viinintuottajan oman talouden käyttöön, sovelletaan seuraavia edellytyksiä:

a) ala saa olla kooltaan enintään 0,1 hehtaaria;

b) kyseinen viininviljelijä ei harjoita kaupallista viinintuotantoa tai muiden rypäletuotteiden kaupallista tuotantoa.

Tämän kohdan soveltamiseksi jäsenvaltiot voivat rinnastaa viiniviljelijän omaan talouteen tietyt järjestöt, jotka eivät harjoita kaupallista toimintaa.

Jäsenvaltiot voivat päättää, että ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut istutukset kuuluvat ilmoitusvelvollisuuden piiriin.

4. Tuottajalla, joka on menettänyt tietyn osan viininviljelyalastaan ja kansallisen lainsäädännön nojalla yleisen edun vuoksi toteutettujen pakkolunastusten johdosta, on oikeus istuttaa uusi ala, jos tällainen vastaistutettu ala on todelliselta satotasoltaan enintään 105 prosenttia menetettyyn alaan nähden. Vastaistutettu ala on merkittävä viinitilarekisteriin.

5. Sellaisten alueiden raivaus, joihin sovelletaan 2 ja 3 kohdassa tarkoitettua vapautusta, ei oikeuta asetuksen (EU) N:o 1308/2013 66 artiklan mukaiseen uudelleenistutuksia koskevaan lupaan. Tällainen lupa on kuitenkin myönnettävä, jos kyseessä on 4 kohdassa tarkoitetun vapautuksen nojalla vastaistutettujen alojen raivaus.

2 artikla

Luvan myöntämisperusteet

1. Kun jäsenvaltiot soveltavat asetuksen (EU) N:o 1308/2013 64 artiklan 1 kohdan c alakohdassa vahvistettua kelpoisuuskriteeriä, sovelletaan tämän asetuksen liitteessä I olevassa A osassa vahvistettuja sääntöjä.

Jäsenvaltiot voivat soveltaa myös puolueetonta ja syrjimätöntä lisäkriteeriä sen varmistamiseksi, ettei hakemus aiheuta erityisten suojattujen alkuperänimitysten maineen väärinkäytön merkittävää riskiä, mikä on oletuksena elleivät viranomaiset osoita tällaisen riskin olemassaoloa. Tällaisen lisäkriteerin soveltamista koskevat säännöt vahvistetaan liitteessä I olevassa B osassa.

2. Jos jäsenvaltiot päättävät uusia istutuksia koskevia lupia myöntäessään soveltaa yhtä tai useampaa asetuksen (EU) N:o 1308/2013 64 artiklan 1 kohdan a–c alakohdassa tarkoitettua kelpoisuuskriteeriä ja tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettua lisäkriteeriä, ne voivat soveltaa kyseisiä kriteereitä kansallisella tai sitä alemmalla tasolla.

3. Kun jäsenvaltiot soveltavat yhtä tai useampaa asetuksen (EU) N:o 1308/2013 64 artiklan 2 kohdassa lueteltua ensisijaisuusperustetta, sovelletaan tämän asetuksen liitteessä II olevassa A–H osassa vahvistettuja sääntöjä.

Jäsenvaltiot voivat soveltaa myös sellaisen tuottajan tai sosiaalisissa tarkoituksissa toimivan voittoa tavoittelemattoman yhteisön, joka on saanut käyttöönsä terrorismin tai muun rikollisen toiminnan vuoksi menetetyksi tuomittuja maa-alueita, aiempaa toimintaa koskevia puolueettomia ja syrjimättömiä lisäperusteita. Tällaisten lisäperusteiden soveltamista koskevat säännöt vahvistetaan liitteessä II olevassa I osassa.

4. Jos jäsenvaltiot päättävät uusia istutuksia koskevia lupia myöntäessään soveltaa yhtä tai useampaa asetuksen (EU) N:o 1308/2013 64 artiklan 2 kohdan a–h alakohdassa tarkoitettua ensisijaisuusperustetta sekä tämän artiklan 3 kohdassa vahvistettuja lisäperusteita, ne voivat soveltaa kyseisiä perusteita yhtenäisesti kansallisella tasolla tai eriyttää niiden soveltamista aluetasolla antamalla eri perusteille erilainen painoarvo.

5. Yhden tai useamman asetuksen (EU) N:o 1308/2013 64 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun perusteen käyttämistä kelpoisuuskriteerinä jollakin 63 artiklan 2 kohdassa mainitulla maantieteellisellä tasolla pidetään perusteltuna 64 artiklan 1 kohdan d alakohdan soveltamiseksi, jos tarkoituksena on ratkaista kyseisellä maantieteellisellä tasolla ilmenevä viininviljelyalan erityisongelma, jota ei voida ratkaista muulla tavoin kuin tällaista rajoitusta soveltamalla.

6. Jäsenvaltioiden on tarvittaessa hyväksyttävä lisätoimenpiteitä, joilla varmistetaan, etteivät luvanhakijat kierrä liitteissä I ja II vahvistettuja kelpoisuuskriteereitä ja ensisijaisuusperusteita, sanotun kuitenkaan rajoittamatta mainituissa liitteissä erityisten kelpoisuuskriteerien ja ensisijaisuusperusteiden osalta vahvistettujen sääntöjen soveltamista.

3 artikla

Ennalta myönnettyjä uudelleenistutusoikeuksia koskevat luvat

Jäsenvaltiot voivat asettaa luvan myöntämisen edellytykseksi vakuuden asettamista koskevan velvoitteen, kun kyseessä on tuottaja, joka sitoutuu raivaamaan viiniköynnöstä kasvavan alan asetuksen (EU) N:o 1308/2013 66 artiklan 2 kohdan mukaisesti.

Jos tuottaja ei ole suorittanut raivausta viimeistään neljän vuoden kuluttua siitä päivästä, jona uudet viiniköynnökset istutettiin, sitoumuksenalaiseen raivaamattomaan alaan sovelletaan asetuksen (EU) N:o 1308/2013 71 artiklaa.

4 artikla

Uudelleenistutusta koskevat rajoitukset

Jäsenvaltiot voivat rajoittaa uudelleenistutuksia asetuksen (EU) N:o 1308/2013 66 artiklan 3 kohdan perusteella, jos uudelleenistutettava ala sijaitsee alueella, jolla uusia istutuksia koskevien lupien myöntämistä rajoitetaan asetuksen (EU) N:o 1308/2013 63 artiklan 2 kohdan b alakohdan mukaisesti ja jos päätöksen perusteena on tarve välttää selvästi osoitettua tietyn suojatun alkuperänimityksen tai suojatun maantieteellisen merkinnän arvon alenemisen merkittävää riskiä.

Ensimmäisessä kohdassa tarkoitettua merkittävää arvon alenemisen riskiä ei ole, jos

a) uudelleenistutettava ala sijaitsee samalla alueella, jolla on suojattu alkuperänimitys tai suojattu maantieteellinen merkintä kuin raivattavalla alalla, ja viiniköynnösten uudelleenistutuksessa noudatetaan saman suojatun alkuperänimityksen tai suojatun maantieteellisen merkinnän eritelmää kuin raivattavalla alalla;

b) uudelleenistutuksen tarkoituksena on sellaisten viinien tuottaminen, joilla ei ole maantieteellistä merkintää, edellyttäen, että hakija tekee uusien istutusten osalta samat sitoumukset kuin ne, jotka vahvistetaan tämän asetuksen liitteessä I olevan A ja B osan 2 kohdassa.

5 artikla

Seuraamukset ja kustannusten periminen

Jäsenvaltioiden on määrättävä taloudellisia seuraamuksia tuottajille, jotka eivät noudata asetuksen (EU) N:o 1308/2013 71 artiklan 1 kohdassa asetettua velvoitetta.

Taloudellisen seuraamuksen vähimmäismäärä on

a) 6 000 euroa hehtaarilta, jos tuottaja raivaa luvattoman istutuksen kokonaisuudessaan neljän kuukauden kuluessa päivästä, jona tuottajalle ilmoitettiin sääntöjenvastaisuudesta, siten kuin asetuksen (EU) N:o 1308/2013 71 artiklan 2 kohdassa tarkoitetaan;

b) 12 000 euroa hehtaarilta, jos tuottaja raivaa luvattoman istutuksen kokonaisuudessaan neljän kuukauden jakson päättymistä seuraavan ensimmäisen vuoden kuluessa;

c) 20 000 euroa hehtaarilta, jos tuottaja raivaa luvattoman istutuksen kokonaisuudessaan neljän kuukauden jakson päättymistä seuraavan ensimmäisen vuoden jälkeen.

Jos alueella, jolla kyseiset viinitilat sijaitsevat, saatavan vuositulon määrän arvioidaan ylittävän 6 000 euroa hehtaarilta, jäsenvaltiot voivat korottaa toisessa alakohdassa vahvistettuja vähimmäismääriä suhteellisesti kyseisen alueen arvioidun hehtaarikohtaisen keskimääräisen vuositulon mukaan.

Jos jäsenvaltio huolehtii itse luvattomien istutusten raivaamisesta, raivaukseen liittyvät, tuottajalta asetuksen (EU) N:o 1308/2013 71 artiklan 2 kohdan mukaisesti perittävät kustannukset lasketaan puolueettomalla tavalla ottaen huomioon työvoimakustannukset, koneiden käyttö ja kuljetukset tai muut aiheutuneet kustannukset. Tällaiset kustannukset lisätään sovellettavaan seuraamukseen.

6 artikla

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan kolmantena päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 15 päivänä joulukuuta 2014.

Komission puolesta

Puheenjohtaja

Jean-Claude JUNCKER

LIITE I

Asetuksen (EU) N:o 1308/2013 64 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitettua kelpoisuuskriteeriä ja tämän asetuksen 2 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua lisäkriteeriä koskevat säännöt

A. **Asetuksen (EU) N:o 1308/2013 64 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitettu kriteeri**

Asetuksen (EU) N:o 1308/2013 64 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitetun kriteerin on katsottava täyttyvän, jos jokin seuraavista edellytyksistä täyttyy:

1) ala(t), jolla (joilla) tehdään uusia istutuksia, on tarkoitettu kyseessä olevan alueen tietyllä suojatulla alkuperänimityksellä varustettujen viinien tuotantoon; tai,

2) jos alaa (aloja), jolla (joilla) tehdään uusia istutuksia, ei ole tarkoitettu tietyllä suojatulla alkuperänimityksellä varustettujen viinien tuotantoon, hakijan on sitouduttava

   a) olemaan käyttämättä tai markkinoimatta kyseisillä vastaistutetuilla aloilla tuotettuja rypäleitä suojatulla alkuperänimityksellä varustettujen viinien tuotantoon, mikäli nämä alat sijaitsevat kyseiseen tarkoitukseen soveltuvilla alueilla;

   b) olemaan raivaamatta ja uudelleenistuttamatta siinä tarkoituksessa, että uudelleenistutettu ala tulisi soveltuvaksi tietyllä suojatulla alkuperänimityksellä varustettujen viinien tuotantoon.

Hakijoiden on annettava ensimmäisen alakohdan 2 alakohdassa tarkoitetut sitoumukset jäsenvaltion vahvistamaksi rajoitetuksi määräajaksi, jonka on päätyttävä viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2030.

B. **Tämän asetuksen 2 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu lisäkriteeri**

Tämän asetuksen 2 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun lisäkriteerin katsotaan täyttyvän, jos jokin seuraavista edellytyksistä täyttyy:

1) ala(t), jolla (joilla) tehdään uusia istutuksia, on tarkoitettu kyseessä olevan alueen tietyllä suojatulla maantieteellisellä merkinnällä varustettujen viinien tuotantoon; tai,

2) jos alaa (aloja), jolla (joilla) tehdään uusia istutuksia, ei ole tarkoitettu tietyllä suojatulla maantieteellisellä merkinnällä varustettujen viinien tuotantoon, hakijan on sitouduttava

   a) olemaan käyttämättä tai markkinoimatta kyseisillä vastaistutetuilla aloilla tuotettuja rypäleitä suojatulla maantieteellisellä merkinnällä varustettujen viinien tuotantoon, mikäli nämä alat sijaitsevat kyseiseen tarkoitukseen soveltuvilla alueilla;

   b) olemaan raivaamatta ja uudelleenistuttamatta siinä tarkoituksessa, että uudelleenistutettu ala tulisi soveltuvaksi tietyllä suojatulla maantieteellisellä merkinnällä varustettujen viinien tuotantoon.

Hakijoiden on annettava ensimmäisen alakohdan 2 alakohdassa tarkoitetut sitoumukset jäsenvaltion vahvistamaksi rajoitetuksi määräajaksi, jonka on päätyttävä viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2030.

LIITE II

Asetuksen (EU) N:o 1308/2013 64 artiklan 2 kohdan a–h alakohdassa tarkoitettuja ensisijaisuusperusteita ja tämän asetuksen 2 artiklan 3 kohdassa tarkoitettuja lisäperusteita koskevat säännöt

A. **Asetuksen (EU) N:o 1308/2013 64 artiklan 2 kohdan a alakohdassa tarkoitettu peruste**

1) Oikeushenkilöiden, niiden oikeudellisesta muodosta riippumatta, katsotaan täyttävän tämän perusteen, jos jokin seuraavista edellytyksistä täyttyy:

a) viiniköynnöksiä ensimmäistä kertaa istuttavalla luonnollisella henkilöllä, joka vastaa tilanpidosta (uusi tuottaja), on oikeushenkilöä koskeva tosiasiallinen ja jatkuva määräysvalta toiminnan johtamiseen, etuihin ja taloudellisiin riskeihin liittyvien päätösten osalta. Jos oikeushenkilön pääoma tai toiminnan johtaminen kuuluvat useille luonnollisille henkilöille, mukaan lukien henkilö(t), joka ei (jotka eivät) ole uusi tuottaja (uusia tuottajia), uuden tuottajan on pystyttävä käyttämään tällaista tosiasiallista ja jatkuvaa määräysvaltaa joko yksin tai yhdessä muiden henkilöiden kanssa; tai,

b) jos toisella oikeushenkilöllä on oikeushenkilössä yksinomainen tai jaettu määräysvalta, a alakohdassa vahvistettuja edellytyksiä sovelletaan jokaiseen luonnolliseen henkilöön, jolla on määräysvaltaa kyseisessä toisessa oikeushenkilössä.

Edellä a ja b alakohdassa vahvistettuja edellytyksiä sovelletaan soveltuvin osin luonnollisten henkilöiden ryhmään riippumatta siitä, millainen ryhmän ja sen jäsenten oikeudellinen asema on kansallisen lainsäädännön mukaisesti.

2) Jäsenvaltiot voivat päättää lisätä lisäedellytykseksi, että hakija on luonnollinen henkilö, joka on enintään 40-vuotias hakemuksen jättämisvuonna, jäljempänä 'nuori tuottaja'.

Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen oikeushenkilöiden katsotaan täyttävän tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa mainitun lisäedellytyksen, jos 1 kohdan a ja b alakohdassa tarkoitettu luonnollinen henkilö on enintään 40-vuotias hakemuksen jättämisvuonna.

Toisessa alakohdassa vahvistettuja edellytyksiä sovelletaan soveltuvin osin 1 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitettuun luonnollisten henkilöiden ryhmään.

3) Jäsenvaltiot voivat edellyttää, että hakijat sitoutuvat viiden vuoden ajaksi olemaan vuokraamatta tai myymättä vastaistutettua alaa (vastaistutettuja aloja) toiselle luonnolliselle henkilölle tai oikeushenkilölle.

Jos hakija on oikeushenkilö tai luonnollisten henkilöiden ryhmä, jäsenvaltiot voivat myös edellyttää, että hakija ei viiden vuoden aikana siirrä tilan tosiasiallista ja jatkuvaa määräysvaltaa toiminnan johtamiseen, etuihin ja taloudellisiin riskeihin liittyvien päätösten osalta toiselle henkilölle (toisille henkilöille), paitsi jos kyseinen henkilö tai kyseiset henkilöt täyttävät 1 ja 2 kohdan edellytykset, jotka olivat voimassa lupien myöntämishetkellä.

B. **Asetuksen (EU) N:o 1308/2013 64 artiklan 2 kohdan b alakohdassa tarkoitettu peruste**

Asetuksen (EU) N:o 1308/2013 64 artiklan 2 kohdan b alakohdassa tarkoitetun perusteen on katsottava täyttyvän, jos jokin seuraavista edellytyksistä täyttyy:

1) Hakija sitoutuu noudattamaan sellaisten alojen osalta, joilla tehdään uusia istutuksia, tai koko maatilan osalta vähintään viidestä seitsemään vuotta kestävän ajanjakson luonnonmukaisen tuotannon sääntöjä, joista säädetään neuvoston asetuksessa (EY) N:o 834/2007 ([1]) ja mahdollisesti komission asetuksessa (EY) N:o 889/2008 ([2]). Tällaisen ajanjakson on päätyttävä viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2030.

Jäsenvaltiot voivat katsoa perusteen täyttyvän, kun hakijat ovat jo viininviljelijöitä ([3]) hakemuksen jättämishetkellä ja ovat tosiasiallisesti soveltaneet 1 alakohdassa tarkoitettuja luonnonmukaisen tuotannon sääntöjä kyseisen tilan koko viininviljelyalalla vähintään viiden vuoden ajan ennen hakemuksen jättämistä.

([1]) Neuvoston asetus (EY) N:o 834/2007, annettu 28 päivänä kesäkuuta 2007, luonnonmukaisesta tuotannosta ja luonnonmukaisesti tuotettujen tuotteiden merkinnöistä sekä asetuksen (ETY) N:o 2092/91 kumoamisesta (EUVL L 189, 20.7.2007, s. 1).

([2]) Komission asetus (EY) N:o 889/2008, annettu 5 päivänä syyskuuta 2008, luonnonmukaisesta tuotannosta ja luonnonmukaisesti tuotettujen tuotteiden merkinnöistä annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 834/2007 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä luonnonmukaisen tuotannon, merkintöjen ja valvonnan osalta (EUVL L 250, 18.9.2008, s. 1).

([3]) Neuvoston asetuksen (EY) N:o 479/2008 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä viinitilarekisterin, markkinoiden seurantaan liittyvien pakollisten ilmoitusten ja tiedonkeruun, tuotteiden kuljetuksen mukana seuraavien asiakirjojen sekä viinialalla pidettävien rekisterien osalta 26 päivänä toukokuuta 2009 annetun komission asetuksen (EY) N:o 436/2009 2 artiklan a kohdassa olevan määritelmän mukaisesti (EUVL L 128, 27.5.2009, s. 15).

2) Hakija sitoutuu noudattamaan yhtä seuraavista suuntaviivoista tai sertifiointijärjestelmistä, jotka ylittävät asetuksen (EU) N:o 1306/2013 VI osaston I luvussa vahvistetut asiaa koskevat pakolliset vaatimukset, vähintään viidestä seitsemään vuotta kestävän ajanjakson, jonka on kaikissa tapauksissa päätyttävä viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2030:

a) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/128/EY ([1]) 14 artiklan 5 kohdan mukaiset viininviljelyyn soveltuvat integroidun torjunnan kasvi- tai alakohtaiset suuntaviivat, jos tällaiset suuntaviivat ovat olemassa;

b) viininviljelyyn soveltuvat kansalliset sertifiointijärjestelmät integroitua tuotantoa varten;

c) kansalliset tai alueelliset ympäristöalan järjestelmät, joilla varmennetaan ympäristölainsäädännön noudattaminen maaperän ja/tai veden laadun, luonnon monimuotoisuuden, maisemansuojelun, ilmastonmuutoksen hillitsemisen ja/tai ilmastonmuutokseen sopeutumisen osalta ja joilla on merkitystä viininviljelyn kannalta.

Edellä ensimmäisen alakohdan b ja c alakohdassa mainituilla sertifiointijärjestelmillä on varmennettava, että viljelijä noudattaa tilallaan käytäntöjä, jotka ovat kansallisesti määriteltyjen integroitua tuotantoa koskevien sääntöjen tai ensimmäisen alakohdan c alakohdassa mainittujen tavoitteiden mukaisia. Tämän varmennuksen suorittavat Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 765/2008 ([2]) II luvun mukaisesti akkreditoidut sertifiointielimet, ja siinä on noudatettava asiaankuuluvia yhdenmukaistettuja standardeja ”Vaatimustenmukaisuuden arviointi. Vaatimukset tuotteita, prosesseja ja palveluita sertifioiville elimille” tai ”Vaatimustenmukaisuuden arviointi. Vaatimukset johtamisjärjestelmiä auditoiville ja sertifioiville elimille”.

Jäsenvaltiot voivat katsoa perusteen täyttyvän, kun hakijat ovat jo viininviljelijöitä hakemuksen jättämishetkellä ja ovat tosiasiallisesti soveltaneet ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuja suuntaviivoja tai sertifiointijärjestelmiä kyseisen tilan koko viininviljelyalalla vähintään viiden vuoden ajan ennen hakemuksen jättämistä.

3) Jos jäsenvaltioiden maaseudun kehittämisohjelma(t) sisältää (sisältävät) erityisiä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1305/2013 ([3]) 28 artiklassa vahvistettuja ”maatalouden ympäristö ja ilmasto” -tyyppisiä toimia, joita voidaan soveltaa tietyn hakemuksessa ilmoitetun alueen kannalta merkityksellisiin viininviljelyaloihin, ja jos käytettävissä on riittävästi varoja, on hakija tukikelpoinen ja sitoutuu jättämään alaa, jolla tehdään uusia istutuksia, koskevan hakemuksen mainitun tyyppisten toimien osalta ja noudattamaan vastaavissa maaseudun kehittämisohjelmissa asetettuja sitoumuksia, jotka koskevat näitä erityisiä ”maatalouden ympäristö ja ilmasto” -tyyppisiä toimia.

4) Tällaisessa hakemuksessa yksilöidyt erityiset viljelylohkot sijaitsevat kaltevilla penkereillä.

Jäsenvaltiot voivat myös edellyttää, että tuottajat sitoutuvat olemaan vähintään viidestä seitsemään vuotta raivaamatta ja uudelleenistuttamatta aloilla, jotka eivät täytä kyseisiä edellytyksiä. Tällaisen ajanjakson on päätyttävä viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2030.

C. **Asetuksen (EU) N:o 1308/2013 64 artiklan 2 kohdan c alakohdassa tarkoitettu peruste**

Asetuksen (EU) N:o 1308/2013 64 artiklan 2 kohdan c alakohdassa tarkoitetun perusteen on katsottava täyttyvän, jos kaikki seuraavista edellytyksistä täyttyvät:

1) hakija saa hakemuksessa yksilöidyt erityiset viljelylohkot haltuunsa tilusjärjestelyhankkeen puitteissa tapahtuvassa vaihdossa toisiin viljelylohkoihin, joille on istutettu viiniköynnöksiä;

2) hakemuksessa yksilöidyille viljelylohkoille ei ole istutettu viiniköynnöksiä tai niille on istutettu viiniköynnöksiä pienemmälle pinta-alalle kuin tällaisen tilusjärjestelyhankkeen seurauksena menetetylle viljelylohkolle;

3) kokonaispinta-ala, jonka osalta lupaa haetaan, ei ylitä mahdollista aiemmin omistetuilla viljelylohkoilla olevan viininviljelyalan ja hakemuksessa yksilöidyn viininviljelyalan välistä erotusta.

([1]) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/128/EY, annettu 21 päivänä lokakuuta 2009, yhteisön politiikan puitteista torjunta-aineiden kestävän käytön aikaansaamiseksi (EUVL L 309, 24.11.2009, s. 71).

([2]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 765/2008, annettu 9 päivänä heinäkuuta 2008, tuotteiden kaupan pitämiseen liittyvää akkreditointia ja markkinavalvontaa koskevista vaatimuksista ja neuvoston asetuksen (ETY) N:o 339/93 kumoamisesta (EUVL L 218, 13.8.2008, s. 30).

([3]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1305/2013, annettu 17 päivänä joulukuuta 2013, Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahaston (maaseuturahasto) tuesta maaseudun kehittämiseen ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1698/2005 kumoamisesta (EUVL L 347, 20.12.2013, s. 487).

D. **Asetuksen (EU) N:o 1308/2013 64 artiklan 2 kohdan d alakohdassa tarkoitettu peruste**

Asetuksen (EU) N:o 1308/2013 64 artiklan 2 kohdan d alakohdassa tarkoitetun perusteen on katsottava täyttyvän, jos hakemuksessa yksilöidyt tietyt viljelylohkot sijaitsevat jollakin seuraavanlaisista alueista:

1) kuivuudesta kärsivät alueet, joilla vuotuisen sademäärän ja vuotuisen suurimman mahdollisen haihtumisen välinen suhde on alle 0,5;

2) alueet, joilla juurisyvyys on alle 30 cm;

3) alueet, joilla on epäsuotuisa maaperän rakenne ja kivisyys asetuksen (EU) N:o 1305/2013 liitteessä III vahvistettujen määritelmän ja raja-arvojen mukaisesti;

4) alueet, jotka sijaitsevat jyrkillä rinteillä, joiden kaltevuus on vähintään 15 prosenttia;

5) alueet, jotka sijaitsevat yli 500 metrin korkeudessa sijaitsevilla vuoristoalueilla, ylänköjä lukuun ottamatta;

6) alueet, jotka sijaitsevat SEUT-sopimuksen 349 artiklassa tarkoitetuilla unionin syrjäisimmillä alueilla ja Egeanmeren pienillä saarilla, sellaisina kuin ne on määritelty Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU) N:o 229/2013 ([1]), tai pienillä saarilla, joiden kokonaismaapinta-ala on enintään 250 km^2 ja joilla on rakenteellisia tai sosioekonomisia rajoitteita.

Jäsenvaltiot voivat myös edellyttää, että tuottajat sitoutuvat olemaan vähintään viidestä seitsemään vuotta raivaamatta ja uudelleenistuttamatta alueilla, joilla ei ole luonnonolosuhteista johtuvia tai muita erityisiä rajoitteita. Tällaisen ajanjakson on päätyttävä viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2030.

Jäsenvaltiot voivat korkeintaan vuoteen 2018 mennessä päättää sulkea pois yhden tai useamman ensimmäisessä alakohdassa luetellun alueen tämän ensisijaisuusperusteen täyttymisen osalta, jos ne eivät kykene arvioimaan perusteen täyttymistä tehokkaalla tavalla.

E. **Asetuksen (EU) N:o 1308/2013 64 artiklan 2 kohdan e alakohdassa tarkoitettu peruste**

Asetuksen (EU) N:o 1308/2013 64 artiklan 2 kohdan e alakohdassa tarkoitetun perusteen on katsottava täyttyvän, jos asianomaisen hankkeen osoitetaan olevan taloudellisesti kestävä yhden tai useampien seuraavassa esitettyjen vakiomenetelmien perusteella, jotka on tarkoitettu maatalouden investointihankkeiden rahoitusanalyysiä varten:

1) nettonykyarvo (NPV)

2) sisäinen korkokanta (IRR)

3) kustannus-hyötysuhde (BCR)

4) takaisinmaksuaika (PP)

5) nettohyödyn lisäys (INB).

Menetelmiä on sovellettava hakijatyyppiin mukautetulla tavalla.

Jäsenvaltioiden on lisäksi edellytettävä, että hakija perustaa uudet viiniviljelmät hakemuksessa esitettyjen teknisten tietojen mukaisesti.

F. **Asetuksen (EU) N:o 1308/2013 64 artiklan 2 kohdan f alakohdassa tarkoitettu peruste**

Asetuksen (EU) N:o 1308/2013 64 artiklan 2 kohdan f alakohdassa tarkoitetun perusteen on katsottava täyttyvän, jos mahdollisuudet kilpailukyvyn lisäämiseen osoitetaan jonkin seuraavassa esitetyn näkökohdan perusteella:

1) alat, joilla nykyinen viininviljelijä tekee uusia istutuksia, voivat tuoda mittakaavaetuja, sillä vastaistutetun alueen yksikkökustannukset ovat huomattavasti alemmat suhteessa jo olemassa olevien viinitarhojen keskimääräisiin yksikkökustannuksiin maatilalla tai suhteessa alueen keskimääräiseen tilanteeseen;

2) alat, joilla nykyinen viininviljelijä tekee uusia istutuksia, voivat helpottaa mukautumista markkinakysyntään, mikä johtuu tuotteista saatavan hinnan noususta tai markkinointimahdollisuuksien parantumisesta suhteessa jo olemassa oleviin viinitarhoihin maatilalla tai alueen keskimääräiseen tilanteeseen;

([1]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 229/2013, annettu 13 päivänä maaliskuuta 2013, Egeanmeren pienten saarten hyväksi toteutettavista maatalousalan erityistoimenpiteistä ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1405/2006 kumoamisesta (EUVL L 78, 20.3.2013, s. 41).

3) alat, joilla tuotantoalalle tuleva uusi tuottaja tekee uusia istutuksia, voivat mahdollistaa tilatuotantomallin, joka on alueen keskiarvoa kannattavampi.

Jäsenvaltiot voivat tarkentaa ensimmäisen alakohdan 1, 2 ja 3 alakohdassa esitettyjä näkökohtia.

Jäsenvaltioiden on lisäksi edellytettävä, että hakija perustaa uudet viiniviljelmät hakemuksessa esitettyjen teknisten tietojen mukaisesti.

G. **Asetuksen (EU) N:o 1308/2013 64 artiklan 2 kohdan g alakohdassa tarkoitettu peruste**

Asetuksen (EU) N:o 1308/2013 64 artiklan 2 kohdan g alakohdassa tarkoitetun perusteen on katsottava täyttyvän, jos istutettavat viljelylohkot sijaitsevat maantieteellisellä tuotantoalueella, jolla on suojattu alkuperänimitys tai suojattu maantieteellinen merkintä, jos tuotettavat rypäleet on tarkoitettu viineihin, joilla on suojattu alkuperänimitys tai suojattu maantieteellinen merkintä, ja jos yksi seuraavista edellytyksistä täyttyy:

1) istutettavilla viljelylohkoilla on paremmat ilmasto- ja maaperäolosuhteet verrattuna muiden sellaisten samalla alueella olevien viinitarhoja sisältävien viljelylohkojen keskiarvoon, jotka ovat maantieteellisen merkinnän eritelmien mukaisia;

2) istutettavat rypälelajikkeet tai vastaavat kloonit ovat paremmin mukautuneet istutettavien viljelylohkojen erityisiin ilmasto- ja maaperäolosuhteisiin verrattuna viljelylohkoihin, joilla on maantieteellisen merkinnän eritelmien mukaisia viinitarhoja, joilla on samankaltaiset ilmasto- ja maaperäolosuhteet ja jotka sijaitsevat samalla alueella, mutta joilla on muita lajikkeita tai samojen lajikkeiden muita klooneja;

3) istutettavat rypälelajikkeet tai vastaavat kloonit lisäävät osaltaan rypälelajikkeiden tai olemassa olevien lajikkeiden kloonien monimuotoisuutta samalla maantieteellisellä tuotantoalueella, jolla on suojattu alkuperänimitys tai suojattu maantieteellinen merkintä;

4) vastaistutetuilla alueilla käytettäviksi aiotut kasvatustavat tai suunniteltu viinitilan rakenne saattaa johtaa rypäleiden parempaan laatuun verrattuna kasvatustapoihin ja/tai rakenteisiin, joita pääasiassa käytetään samalla maantieteellisellä tuotantoalueella, jolla on suojattu alkuperänimitys tai suojattu maantieteellinen merkintä.

Jäsenvaltiot voivat tarkentaa ensimmäisen alakohdan 1–4 alakohdassa tarkoitettuja edellytyksiä.

Jäsenvaltioiden on lisäksi edellytettävä, että hakija perustaa uudet viiniviljelmät hakemuksessa esitettyjen teknisten tietojen mukaisesti.

Jäsenvaltiot voivat soveltaa tätä ensisijaisuusperustetta hakemuksiin, jotka koskevat uusia viljelmiä alueella, jonka rajat on esitetty teknisissä asiakirjoissa, jotka ovat sellaisen alustavassa kansallisessa menettelyssä tai komission tarkastelussa olevan hakemuksen mukana, joka koskee suojattua alkuperänimitystä tai suojattua maantieteellistä merkintää. Tällaisessa tapauksessa 1 alakohdan 1–4 alakohdassa lueteltuja edellytyksiä sovelletaan soveltuvin osin.

H. **Asetuksen (EU) N:o 1308/2013 64 artiklan 2 kohdan h alakohdassa tarkoitettu peruste**

Asetuksen (EU) N:o 1308/2013 64 artiklan 2 kohdan h alakohdassa tarkoitetun perusteen katsotaan täyttyvän, jos hakijan tilan koko vastaa hakemuksen jättämishetkellä raja-arvoja, jotka jäsenvaltiot vahvistavat kansallisella tai alueellisella tasolla objektiivisten kriteerien pohjalta. Nämä raja-arvot on vahvistettava seuraavasti:

1) vähintään 0,5 hehtaaria pienten tilojen osalta;

2) enintään 50 hehtaaria keskisuurten tilojen osalta.

Jäsenvaltiot voivat lisäksi edellyttää yhden tai useamman seuraavassa luetellun edellytyksen täyttymistä:

1) hakijan tilan koko suurenee uusien viljelmien istuttamisen tuloksena;

2) hakijalla on jo hakemuksen jättämishetkellä viiniviljelmä, joka ei kuulu asetuksen (EU) N:o 1308/2013 62 artiklan 4 kohdassa säädettyjen poikkeusten piiriin.

Ensimmäisen kohdan 1 ja 2 alakohdassa tarkoitetut raja-arvot on annettava tiedoksi komissiolle.

I. **Tämän asetuksen 2 artiklan 3 kohdassa tarkoitetut lisäperusteet**

I *"Tuottajan aiempi toiminta"*

Tämän asetuksen 2 artiklan 3 kohdassa tarkoitetun lisäperusteen katsotaan täyttyvän, jos hakijalla ei ole asetuksen (EU) N:o 1308/2013 71 artiklassa tarkoitettuja ilman lupaa istutettuja tai asetuksen (EY) N:o 1234/2007 85 a ja 85 b artiklassa tarkoitettuja ilman istutuslupaa istutettuja viiniköynnöksiä.

Jäsenvaltiot voivat lisäksi edellyttää yhden tai useamman seuraavassa luetellun edellytyksen täyttymistä:

1) yhdenkään hakijalle aiemmin asetuksen (EU) N:o 1308/2013 64 artiklan mukaisesti myönnetyn luvan voimassaolo ei ole päättynyt käyttämättä jättämisen vuoksi;

2) hakija ei ole jättänyt noudattamatta mitään liitteessä I olevassa A ja B osassa, tässä liitteessä olevassa A, B, D, E, F ja G osassa ja tämän osan II kohdassa tarkoitetuista sitoumuksista;

3) hakijalla ei ole aloja, joille on istutettu viiniköynnöksiä, jotka eivät ole olleet enää tuotannossa vähintään kahdeksaan vuoteen.

II *"Sosiaalisissa tarkoituksissa toimivat voittoa tavoittelemattomat yhteisöt, jotka ovat saaneet käyttöönsä terrorismin tai muun rikollisen toiminnan vuoksi menetetyksi tuomittuja maa-alueita"*

Tämän asetuksen 2 artiklan 3 kohdassa tarkoitetun lisäperusteen katsotaan täyttyvän, jos hakija on oikeushenkilö, sen oikeudellisesta muodosta riippumatta, ja jos seuraavat edellytykset täyttyvät:

1) hakija on voittoa tavoittelematon yhteisö, joka toimii yksinomaan sosiaalisissa tarkoituksissa;

2) hakija käyttää menetetyksi tuomittua maata ainoastaan sosiaalisiin tarkoituksiinsa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2014/42/EU ([1]) 10 artiklan mukaisesti.

Jäsenvaltiot voivat myös edellyttää, että tämän perusteen täyttävät hakijat sitoutuvat jäsenvaltion määrittämäksi määräajaksi olemaan vuokraamatta tai myymättä vastaistutettua alaa (vastaistutettuja aloja) toiselle luonnolliselle henkilölle tai oikeushenkilölle. Tällaisen ajanjakson on päätyttävä viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2030.

([1]) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/42/EU, annettu 3 päivänä huhtikuuta 2014, rikoksentekovälineiden ja rikoshyödyn jäädyttämisestä ja menetetyksi tuomitsemisesta Euroopan unionissa (EUVL L 127, 29.4.2014, s. 39).